

بررسی تطبیقی برخی شاخص‌ها در سکونتگاه‌های غیررسمی اطراف کلان‌شهر تهران (مطالعه موردی: حصار امیر و شهرک انقلاب)

دکتر حسین حاتمی‌نژاد، استادیار دانشکده جغرافیا دانشگاه تهران
جواد حسین‌اوغلی، دانشجوی دوره دکترای جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه تهران

چکیده

در دهه‌های اخیر، رشد و گسترش سکونتگاه‌های غیررسمی در اطراف شهرهای بزرگ به ویژه در کشورهای در حال توسعه با ماهیتی خودرو و خودجوش، مشکلات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی عدیده‌ای را به همراه داشته که در نهایت باعث بروز ناپایداری الگوی توسعه شهری در کشورهای مذکور شده است. هدف این مقاله، بررسی و ارزیابی تطبیقی شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در شهرک انقلاب و حصار امیر (به عنوان سکونتگاه‌های غیررسمی) با منطقه ۱۹ شهر تهران می‌باشد. در این راستا به منظور ارزیابی وضعیت شاخص‌ها در دو سکونتگاه مذکور، در مقایسه با شهر تهران از روش آماری تحلیل واریانس استفاده شد. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که شهرک انقلاب و حصار امیر از لحاظ شاخص‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، نسبت به شهر تهران در سطح پایین‌تری قرار دارد. همچنین نتیجه‌ی بررسی تحولات فرهنگی و اقتصادی با استفاده از آزمون خی دو نشان می‌دهد که سکونتگاه‌های مذکور در حال گذار از فرهنگ سنتی خود به فرهنگ شهری می‌باشند و به نوعی شیوه‌ی زندگی شهری پیدا کرده‌اند.

واژگان کلیدی: سکونتگاه‌های غیررسمی، شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، کلان‌شهر تهران، شهرک انقلاب، حصار امیر

مقدمه

حاشیه‌نشینی پدیده‌ای است که در مدت شصت سال گذشته در شهرهای بزرگ ایران پدیدار شده و به طور کلی ناشی از تحولات اجتماعی، اقتصادی و روند شهرنشینی و شهرگرایی ناهمگون ایران به ویژه در نیم قرن اخیر است (حاج یوسفی، ۱۳۸۲: ۱۸۱).

مطالعات و بررسی‌ها نشان می‌دهد که بعد از سال ۱۳۲۰ با از هم پاشیدن توازن شهر و روستا از طریق اجرای برنامه‌ها و طرح‌های نوسازی و توسعه اقتصادی در شهر و تزریق درآمدهای نفتی در اقتصاد و زیرساخت‌های صنعتی و تاسیساتی شهر و در حاشیه قرار گرفتن بخش کشاورزی و اقتصاد روستا عملاً بستر و زمینه‌ی مهاجرت گسترده‌ی روستائیان به شهرها به خصوص شهرهای بزرگ فراهم گردید. بدون آنکه زیر ساخت تولیدی و صنعتی شهر بتواند به این همه مهاجران تازه وارد زمینه اشتغال، مسکن و خدمات فراهم کند (اطهاری، ۱۳۸۲: ۸۶).

مطالعات دهه ۵۰ نشان می‌دهد، حاشیه‌نشینان شهری در شمار محروم‌ترین و تهیدست‌ترین اقشار جامعه‌ی شهری بوده و کاملاً از خدمات و تسهیلات زیربنایی و اجتماعی بی‌بهره بوده‌اند. در طول دهه ۵۰ در شهرهای بزرگ نظیر تهران، مشهد، اصفهان، تبریز، شیراز، اهواز، آبادان، کرمانشاه، همدان، کرمان و بندرعباس حاشیه‌نشینی و اسکان غیر رسمی به موازات توسعه‌ی شهرنشینی در حال گسترش بوده است (شریعت‌زاده، ۱۳۸۱: ۲۴۰). این سکونتگاه‌ها که در ابتدا با هدف دسترسی به فرصت‌های اشتغال، درآمد، نزدیکی به مراکز بزرگ شهری جهت استفاده از امکانات و خدمات فراوان بصورت خودجوش و خودانگیخته بوجود آمده‌اند، در مراحل بعدی رشد و گسترش، نه تنها در رسیدن به اهداف اولیه خود

بازمانده‌اند، بلکه با رشد جمعیتی و مهاجرپذیری، از لحاظ شاخص‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و فرهنگی در سطوح پایین‌تری نسبت به شهر اصلی قرار داده شد.

انباشت سرمایه و ایجاد فرصت‌های شغلی در منطقه کلان‌شهر تهران و کمبود یا نبود این امکانات در سایر نقاط کشور نیز در دهه‌های اخیر موجب تمرکز جمعیت و فعالیت در این منطقه گردیده و سبب شکل‌گیری و گسترش فزاینده‌ی سکونتگاه‌های خودرو در حاشیه شهر تهران شده است. از جمله این سکونتگاه‌ها حصار امیر و شهرک انقلاب هستند که دارای مسائل و مشکلات عدیده‌ای در زمینه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و کالبدی می‌باشند.

هدف مقاله حاضر ارزیابی تطبیقی شاخص‌های فوق‌الذکر در سکونتگاه‌های مذکور نسبت به منطقه‌ی ۱۹ شهر تهران می‌باشد و در راستای آن این تحقیق به دنبال پاسخ‌گویی به پرسش‌های زیر می‌باشد:

- ۱- سکونتگاه‌های حصار امیر و شهرک انقلاب در مقایسه با شهر تهران دارای چه ویژگی‌های اجتماعی، اقتصادی و کالبدی هستند؟
- ۲- آیا قرارگیری این سکونتگاه‌ها در مجاورت شهر تهران با گذشت زمان به بروز افتراق فرهنگی، اقتصادی میان سکنه آنها انجامیده است؟

مبانی نظری تحقیق

طی چند دهه‌ی گذشته مطالعات و بررسی‌های متعددی در زمینه کلان شهرها و سکونتگاه‌های غیررسمی در جهان و ایران انجام شده است. اکثر این مطالعات پدیده حاشیه‌نشینی و اسکان غیررسمی را از ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و فرهنگی، علل، اثرات و پیامدهای آن در سطوح متفاوت

محلی، منطقه‌ای و ملی در کانون توجه خود قرار داده‌اند. وجود دیدگاه‌های مختلف در خصوص این پدیده تعاریف گوناگونی از آن را سبب شده است. از طرف دیگر گستردگی ابعاد و وجود برخی ابهامات نیز به این تنوع تعاریف دامن زده است (داود پور، ۱۳۸۴: ۵۳).

مانوئل کاستل در کتاب مساله شهری، درباره گروه‌های حاشیه‌ای در شهرهای در حال توسعه می‌گوید:

شهرنشینی با آهنگ شتابنده‌ای گسترش می‌یابد و به رغم ناکافی بودن امکانات اشتغال برای مهاجران، امکانات و تسهیلات زیربنایی و اجتماعی شهری نیز متناسب با افزایش جمعیت شهرها تامین نمی‌شود و در اثر کمبود تسهیلات زیربنایی، اجتماعی و فیزیکی سکونتگاه‌های نامتعارف ایجاد شده و آنها از روند متعارف شهرنشینی و استانداردهای زندگی باز می‌مانند (Castells, M; 1977: 42).

سکونتگاه‌های غیر رسمی محصول توزیع ناعادلانه قدرت، ثروت و خدمات در سطوح ملی و منطقه‌ای است. این امر در کشورهای جهان سوم وضعیت حادتری نسبت به کشورهای پیشرفته به وجود آورده و در نتیجه این سکونتگاه‌ها در ایجاد مسکن، اشتغال، آموزش و بهداشت وضعیت ناگواری را بر شهر اصلی تحمیل نموده‌اند (Gilbert, A; 1994: 68).

بررسی‌های پیترو و پال در خصوص سکونتگاه‌های غیررسمی آمریکای ماقبل شهری نشان می‌دهد که: به دلیل ساختارهای نامناسب سیاسی و اقتصادی، نا کارآمدی مدیریت و برنامه‌های اجرایی، عدم همکاری مسئولان شهری در بهبود وضعیت اقتصادی و کالبدی و تسهیلات زندگی ساکنان، این سکونتگاه‌ها به طور خودیار در ساخت مسکن و ایجاد مشاغل ناپایه مشارکت کرده و به دلیل دوربودن

از فرهنگ شهری زمینه ناهنجاری‌ها و آسیب‌های اجتماعی را فراهم نموده‌اند.
(Peter, M, Ward, Paul A. 2005: 207)

مری هاچ رزمایر و همکاران با بررسی وضعیت مشکلات سکونتگاه‌های غیررسمی در آفریقای جنوبی معتقدند: به دلیل حمایت ناکافی دولت و مسئولان شهری در تامین حقوق شهروندی برای ساکنان حاشیه‌نشین، آنها از وضعیت تخلف آشکار از قوانین به فقدان آن تبدیل گشته‌اند. به طوری که بزهکاری، فقر، بیکاری، عدم دسترسی به فرصت‌های زندگی گریز از قانون و عدم مشارکت آنها در طرح‌ها و برنامه‌های بهسازی و مشارکتی به یک عادت روزانه زندگی در آنها درآمده است. در این رابطه ارکین معتقد است که مجریان شهری و قوانین آنها هنوز نتوانسته‌اند وضعیت نابسامان این سکونتگاه‌ها را در رابطه با متغیرهای اجتماعی، اقتصادی و کالبدی به وضعیت و حالت عادی شهری برگردانند. به همین سبب سکونتگاه‌های غیررسمی از گرفتن هویت شهری عاجز گشته و در نتیجه آنها در حالتی بین شهر و روستا باقی مانده‌اند.

لانا و هیراسلس در مطالعه‌ای از وضعیت سکونتگاه‌های غیررسمی در جاکارتا به این نتیجه رسیدند که ساکنان این سکونتگاه‌ها در ابتدای تشکیل خود از یک انسجام اجتماعی و فرهنگی محکمی برخوردارند ولی به مرور زمان و در اثر تبادلات شدید فرهنگی با مادر شهر خود به یک تمایز فرهنگی و اجتماعی در درون خود دست می‌یابند. به باور آنها این تمایزات را باید در چارچوب اشاعه و گسترش فرهنگ، ثروت و خدمات از مادرشهر به پیرامون بررسی کرد.

یکنواختی و فقدان تنوع اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ساکنان سکونتگاه‌های خودرو که خود محصول جدایی‌گزینی‌های فضایی اقشار و گروه‌های اجتماعی و تمرکز کم‌درآمدها در قلمرو و مجموعه‌های سکونتی مجزا است، از یک طرف

موجب کاهش تماس‌های بین طبقاتی شده و از سوی دیگر مانع مهمی بر سر راه نفوذ عناصر و نهادهای مدنی و فرهنگ شهری در این گونه جوامع است که این امر بر ساخت کالبدی و هم‌کنش‌های اجتماعی سکونتگاه‌ها تاثیر می‌گذارد (الصیاد؛ ۱۹۹۳: ۸۵؛ خاتم، ۱۳۷۴: ۵۴؛ حبیبی و دیگران؛ ۱۳۷۱: ۱۱۵).

بیژن کلهرنیا در مطالعاتی به تجارب کشورهای جنوب شرق آسیا با موضوع دیدگاه‌هایی درباره‌ی اصلاح ساختارهای ناسازگار ناشی از حاشیه‌نشینی‌های شهری به این نتیجه رسیده است که به طور کلی حاشیه‌نشینی در مقابله با سازمان کالبدی و اجتماعی شهری است. بافت‌های حاشیه نشین ناسازگاری‌های زیادی با بافت شهری دارند. از لحاظ فعالیت‌های اقتصادی به دو صورت مشاغل کارگری و فعالیت‌های غیرمجاز تامین معاش می‌کنند. از نظر وضعیت اجتماعی حاشیه‌نشینان در نهادهای اجتماعی شهری مشارکت نمی‌کنند و شهروندان نیز آنها را در فعالیت‌های اجتماعی مشارکت نمی‌دهند (کلهرنیا؛ ۱۳۸۲: ۵-۲۲۳).

جان ابوت در کتاب خود تحت عنوان «ارتقاء سکونتگاه‌های غیررسمی جهت تلفیق آنها با شهر رسمی» با بیان اینکه ناهماهنگی‌های فرهنگی، تفاوت در شیوه‌ی زندگی حاشیه‌نشینان شهرنشین، پایین‌بودن سطح سواد، تغییر ماهیت حرفه و زندگی حاشیه‌نشینان در شهر شده و افزایش ناهمگنی‌های اجتماعی سبب افزایش بزهکاری و تفاوت آنها با شهر اصلی می‌شود، این وضعیت آنها را از تبدیل به نقطه شهری و هویت‌یابی زندگی شهری بازداشته است (Abbott, J;2000:18).

توسعه حاشیه‌نشینی و سکونتگاه‌های غیررسمی یکی از عواقب رشد شهرنشینی سریع و بدون برنامه است که سبب افزایش تعداد مسکن ناسالم، تراکم زیاد، پایین‌بودن سطوح زندگی نسبت به مراکز شهری و بالارفتن برخوردهای

اجتماعی می‌شود. غالباً ساکنین این حاشیه‌نشین‌ها را مهاجرین روستایی تشکیل می‌دهند. تحقیقات متعددی که در تهران، کرج، همدان، اهواز و بوشهر به عمل آمده، نشان می‌دهد که نه تنها این گروه از لحاظ اقتصادی قشر پایین جامعه را تشکیل می‌دهند، بلکه در بین آنان توسعه جرائم بالاخص اعتیاد افزایش زیادی دارد (مساواتی، ۱۳۶۰ : ۴۳-۲۵).

از دیگر خصیصه‌های سکونتگاه‌های غیررسمی که در سایر تحقیقات مورد تایید قرار گرفته است، مرحله‌ای بودن ساخت و تکمیل مسکن و کارکردهای متعدد و متنوع واحد مسکونی در مراحل اولیه شکل‌گیری، کوچک‌بودن واحدهای مسکونی (عارف حسن، ۱۹۹۸: ۸۶ سری نیواز، ۱۹۹۸: ۱۷۲)، عدم دسترسی به آب سالم و بهداشتی و تامین آزاد آن، تامین خدمات زیر بنایی مانند برق از طرق غیر قانونی و دفع نامناسب فاضلاب می‌باشد (Michael, 1998:27).

در ایران شهرنشینی شتابان و ناهمگون موجب شکل‌گیری حاشیه‌نشینی و سکونتگاه‌های غیررسمی در داخل و پیرامون شهرهای بزرگ شده و به دلیل مهاجرت‌های وسیع و عدم برخورداری از امکانات و خدمات مناسب شهری نتوانسته‌اند در متن اصلی شهر وارد شوند. ساکنان سکونتگاه‌های غیررسمی از لحاظ شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی نسبت به مادرشهر منطقه در سطوح پایین‌تری قرار گرفته‌اند (پیران، ۱۳۷۵: ۱۱۲-۸۶).

سکونتگاه‌های خودرو در ایران با ویژگی‌هایی چون شکل‌گیری در اراضی غیر رسمی (اما نه غیرقانونی)، داشتن امنیت تصرف، مکان‌گزینی در فاصله‌ای مشخص از کلان‌شهر اما در حوزه نفوذ مستقیم و در طول محورهای اصلی منشعب از آن، استقلال نسبی، کاهش ارتباط خدماتی با مادرشهر به رسمیت شناخته شده است (شیخی؛ ۱۳۸۰: ۱۱۵).

در بررسی میزان جرم و جنایت در منطقه شهری تهران رشد و توسعه آسیب‌های اجتماعی، افزایش میزان جرایم و جنایت، ناامنی، رفتارهای تبهکارانه و افزایش فعالیت‌های ناسالم، مشاغل کاذب و ناپایه موجب تنش‌دائمی سکونتگاه‌های غیررسمی با جامعه شهری شده است (توسلی؛ ۱۳۷۱: ۴۷).

مروری بر دیدگاه‌ها و نظریات ارائه شده در باب ویژگی‌های سکونتگاه‌های غیررسمی نشان می‌دهد که خصوصیات اجتماعی، اقتصادی و کالبدی آنها متفاوت با زندگی متعارف شهری است و این امر موجب پایین آمدن سطوح زندگی و ناهنجاری‌های اجتماعی و اقتصادی در این سکونتگاه‌ها شده است.

روش‌شناسی تحقیق

پژوهش حاضر با استفاده از دو روش اسنادی و پیمایشی میدانی انجام پذیرفته است. ابتدا برای ایجاد بینش نظری تحقیق، با استفاده از روش کتابخانه‌ای منابع لازم موردبررسی قرار گرفته و مبانی نظری تحقیق تدوین گردیده است و شاخص‌های موردنیاز برای انجام تحقیق با استفاده از منابع مختلف استخراج گردیده است (جدول ۱). سپس با استفاده از پیمایش میدانی و به کارگیری شاخص‌ها در قالب پرسشنامه طراحی شده برای بررسی تطبیقی شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی و کالبدی سکونتگاه‌های حصار امیر و شهرک انقلاب با منطقه

۱۹ کلان شهر تهران اقدام شد. برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران^۱ استفاده شد که براساس آن حجم نمونه برای شهرک‌های موردنظر با ۱۸۰ پرسشنامه تعیین گردید که برای دقیق‌تر بودن کار ۲۰۰ پرسشنامه تهیه و تکمیل گردید. همچنین برای سنجش شاخص‌های شهر تهران متناسب با حجم نمونه‌ی منطقه‌ی مورد مطالعه، تعداد ۲۰۰ خانوار از منطقه‌ی ۱۹ تهران مورد پرسشگری قرار گرفتند. واحد تحلیل جامعه‌ی آماری این تحقیق شامل سه گروه اجتماعی می‌باشند که عبارتند از:

نسل اول (آن دسته از افرادی که جزو گروه اول از مهاجرین به حوزه می‌باشند).

نسل دوم (شامل آن دسته از افرادی که در محل مبدا مهاجرت به دنیا آمده‌اند، اما در حوزه مورد مطالعه بزرگ شده‌اند).

نسل سوم (آن دسته از افرادی است که در حوزه‌ی مورد مطالعه به دنیا آمده‌اند و در همانجا نیز بزرگ شده‌اند).

$$n = \frac{1 - \frac{t^2 pq}{d^2}}{1 + \frac{1}{N} \left(\frac{t^2 pq}{d^2} - 1 \right)}$$

n= تعداد نمونه

t=اندازه متغیر در توزیع طبیعی با سطح اطمینان ۹۵٪ که برابر ۱/۹۶ است

d=تفاضل نسبت واقعی صفت در جامعه با میزان تخمین (احتمال خطا ۵٪)

p=نسبت جمعیت سکونتگاه A از کل جمعیت که در اینجا برابر ۰/۶ است.

از کل جمعیت که در اینجا برابر ۰/۴ است. نسبت جمعیت سکونتگاه= ذ

به منظور تحلیل اطلاعات جمع آوری شده در مراحل قبل از روش‌های آماری تحلیل واریانس، خی دو، ضریب کرامر و ضریب فی استفاده شده است.

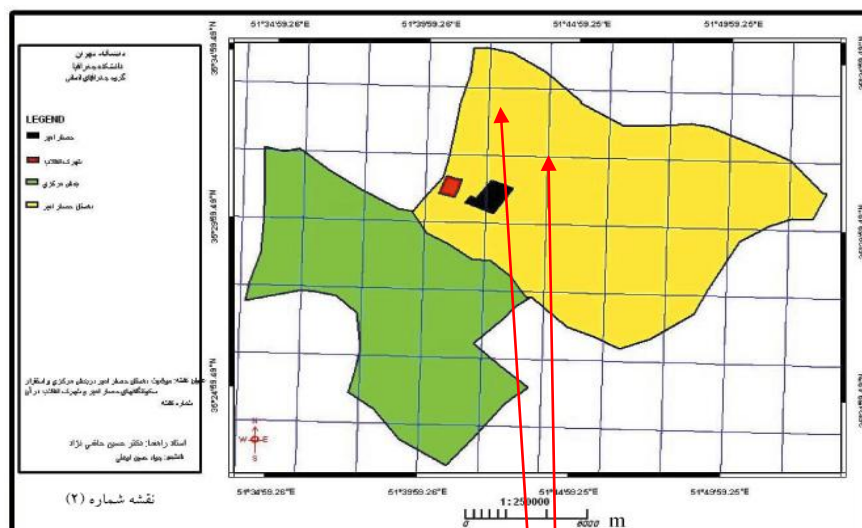
جدول (۱): شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی و کالبدی در مناطق مورد مطالعه

شاخص‌های اجتماعی	شاخص‌های اقتصادی	شاخص‌های کالبدی
میزان تمایل به مد روز	درآمد	تراکم نفر در اتاق
میزان تمایل به شرکت در مراسم عزاداری	پس انداز	آموزشی
نحوه نگرش به مسائل قومی	نوع شغل	بهداشتی
	آینده شغلی (دولتی، آزاد و...)	فضای سبز
	مکان اشتغال	تفریحی و ورزشی
	قیمت ملک	

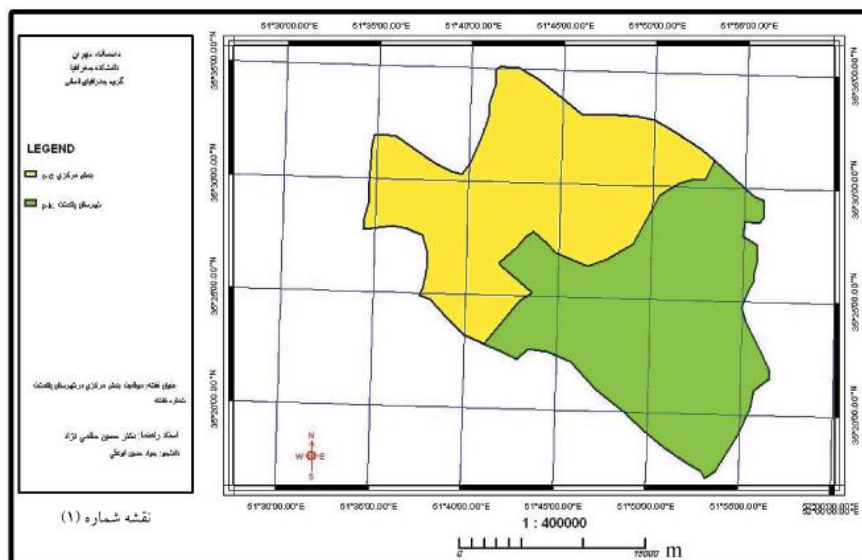
محدوده مورد مطالعه

سکونتگاه‌های حصار امیر و شهرک انقلاب از شهرستان پاکدشت با طول جغرافیایی ۵۱°۳۳' تا ۵۱°۵۶' شرقی و با عرض جغرافیایی ۳۵°۱۷' تا ۳۵°۱۹' شمالی، دارای ارتفاع متوسط ۱۰۰۵ متر از سطح آب‌های آزاد، در حاشیه شرقی کلان شهر تهران قرار دارد (سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح، نقشه توپوگرافی ۱/۲۵۰۰۰ تهران) (نقشه شماره ۱).

جمعیت حصار امیر در سال ۱۳۷۵، ۱۴۳۶۰ نفر و جمعیت شهرک انقلاب در همان سال ۹۲۸۷ نفر بوده است (فرهنگ آبادی‌های کشور؛ ۱۳۷۵:۳۵). طبق بررسی‌های به عمل آمده از طریق پرسشنامه و مطالعات میدانی ترکیب کل جمعیت شهرک انقلاب را افراد مهاجر تشکیل داده است ولی جمعیت حصار امیر ترکیبی از افراد بومی محل و افراد مهاجر در مراحل بعدی بوده است.

نقشه شماره (۱) موقعیت حصار امیر و شهرک انقلاب در بخش مرکزی و شهرستان پاکدشت

یافته‌های تحقیق

یافته‌های تحقیق در زمینه‌های بررسی شاخص‌های درآمد، پس‌انداز، قیمت ملک و تراکم نفر در اتاق در میان سه جامعه آماری تحقیق نشان می‌دهد که دو سکونتگاه حصار امیر و شهرک انقلاب با منطقه ۱۹ تهران، اختلاف معناداری دارند. بررسی تطبیقی میان سه سکونتگاه مذکور با استفاده از آزمون واریانس و بصورت مقایسات زوجی انجام شده در جداول F خلاصه شده‌اند.

جدول (۲): آنالیز واریانس شاخص‌های اجتماعی-اقتصادی سکونتگاه‌های مورد مطالعه

آزمون	شاخص	درجه آزادی	F آماره آزمون	درجه معناداری
درآمد		۲	۴/۲۱	۰/۰۳۳
پس انداز		۲	۳/۷۸	۰/۰۴۱
قیمت ملک		۲	۰/۰۴۱	۰/۰۲۹
تراکم نفر در اتاق		۲	۳/۰۸	۰/۰۴۶

جدول (۳): مقایسه زوجی مناطق سه گانه (شاخص درآمد)

مکان ۱	مکان ۲	تفاوت میانگین (ده هزار تومان)	درجه معناداری
تهران	حصار امیر	۹/۵ (*)	۰/۰۰۲
	شهرک انقلاب	۱۰/۴ (*)	۰/۰۰۱
حصار امیر	تهران	۹/۵ (*)	۰/۰۰۲
	شهرک انقلاب	۲/۲ +	۰/۱۷۵
شهرک انقلاب	تهران	۱۰/۴ (*)	۰/۰۰۱
	حصار امیر	۲/۲ -	۰/۱۷۵

جدول (۴): مقایسه زوجی مناطق سه‌گانه (شاخص پس‌انداز)

مکان ۱	مکان ۲	تفاوت میانگین (ده هزار تومان)	درجه معناداری
تهران	حصارامیر	+۲/۵(*)	۰/۰۴۲
	شهرک انقلاب	+۳/۴(*)	۰/۰۳۱
حصارامیر	تهران	-۲/۵(*)	۰/۰۴۲
	شهرک انقلاب	+۰/۹	۰/۳۲۵
شهرک انقلاب	تهران	-۳/۴(*)	۰/۰۳۱
	حصارامیر	-۰/۹	۰/۳۲۵

جدول (۵): مقایسه زوجی مناطق سه‌گانه (شاخص ارزش ملک)

مکان ۱	مکان ۲	تفاوت میانگین (میلیون تومان)	درجه معناداری
تهران	حصارامیر	+۱۷/۵(*)	۰/۰۲۲
	شهرک انقلاب	+۱۸/۴(*)	۰/۰۱۱
حصارامیر	تهران	-۱۷/۵(*)	۰/۰۲۲
	شهرک انقلاب	+۲/۲	۰/۱۴۵
شهرک انقلاب	تهران	-۱۸/۴(*)	۰/۰۱۱
	حصارامیر	-۲/۲	۰/۱۴۵

جدول (۶): مقایسه زوجی مناطق سه‌گانه (شاخص تراکم نفر در اتاق)

مکان ۱	مکان ۲	تفاوت میانگین (نفر در اتاق)	درجه معناداری
تهران	حصارامیر	-۳/۵(*)	۰/۰۴۶
	شهرک انقلاب	-۳/۷(*)	۰/۰۳۱
حصارامیر	تهران	+۳/۵(*)	۰/۰۴۶
	شهرک انقلاب	-۰/۲	۰/۵۱۴
شهرک انقلاب	تهران	+۳/۷(*)	۰/۰۳۱
	حصارامیر	۰/۲	۰/۵۱۴

*درجه معنی‌داری

نتایج فوق نشان می‌دهد که در رابطه با شاخص‌های مورد مطالعه، اگرچه میان دو سکونتگاه حصارامیر و شهرک انقلاب با شهر تهران (منطقه ۱۹) اختلاف معنی‌داری وجود دارد در عین حال میان دو سکونتگاه حصار امیر و شهرک انقلاب از این حیث اختلاف معنی‌داری وجود ندارد.

معنی‌داری تفاوت در ارتباط با شاخص‌های میزان درآمد ماهیانه، میزان پس‌انداز، و قیمت ملک منفی است. این بدان معنی است که میزان درآمد ماهیانه، پس‌انداز و قیمت ملک در دو سکونتگاه مذکور بسیار پایین‌تر از مادرشهر (تهران) می‌باشد. علاوه بر این معنی‌داری تفاوت در زمینه شاخص تراکم نفر در اتاق مثبت است. این بدان معناست که پایین بودن مساحت ملک از یک‌سو و بالابودن بعد خانوار از سوی دیگر، منجر به تراکم نفر غیرمعارف در این دو سکونتگاه در مقایسه با منطقه ۱۹ شهر تهران شده است.

یافته‌های حاصل از مقایسات زوجی در رابطه با شاخص سرانه‌های آموزشی، بهداشتی، فضای سبز، تفریحی و ورزشی میان سکونتگاه‌های مورد مطالعه نشان می‌دهد که وضعیت سرانه‌های مورد بررسی در شهرک انقلاب و حصارامیر با شهر تهران تفاوت معناداری دارند. این درحالیست که معنی‌داری تفاوت در وضعیت شاخص‌های مذکور در میان دو سکونتگاه حصارامیر و شهرک انقلاب، مورد تایید قرار نگرفت.

جدول (۷): آنالیز واریانس شاخص‌های سرانه سکونتگاه‌های مورد مطالعه

آزمون	شاخص	درجه آزادی	F آماره آزمون	درجه معناداری
آموزشی	۲	۵/۲۱	۰/۰۲۳	
بهداشتی	۲	۳/۰۱	۰/۰۱۱	
فضای سبز	۲	۴/۰۴۱	۰/۰۱۹	
تفریحی- ورزشی	۲	۳/۶۸	۰/۰۳۶	

جدول (۸): مقایسه زوجی مناطق سه‌گانه (شاخص کاربری آموزشی)

مکان ۱	مکان ۲	تفاوت میانگین (مترمربع)	درجه معناداری
تهران	حصارامیر	+۱/۶(*)	۰/۰۱۸
	شهرک انقلاب	+۱/۶۸(*)	۰/۰۱۷
حصارامیر	تهران	-۱/۶(*)	۰/۰۱۸
	شهرک انقلاب	+۰/۰۸	۰/۳۵۵
شهرک انقلاب	تهران	-۱/۶۲(*)	۰/۰۱۷
	حصارامیر	-۰/۰۸	۰/۳۵۵

جدول (۹): مقایسه زوجی مناطق سه‌گانه (شاخص کاربری بهداشتی)

مکان ۱	مکان ۲	تفاوت میانگین (مترمربع)	درجه معناداری
تهران	حصارامیر	+۱/۲(*)	۰/۰۳۶
	شهرک انقلاب	+۱/۲۳(*)	۰/۰۳۳
حصارامیر	تهران	-۱/۲(*)	۰/۰۳۶
	شهرک انقلاب	+۰/۰۳	۰/۲۴۸
شهرک انقلاب	تهران	-۱/۲۳(*)	۰/۰۳۳
	حصارامیر	-۰/۰۳	۰/۲۴۸

*: درجه معنی‌داری

جدول (۱۰): مقایسه زوجی مناطق سه‌گانه (شاخص فضای سبز)

مکان ۱	مکان ۲	تفاوت میانگین (مترمربع)	درجه معناداری
تهران	حصارامیر	+۱/۴(*)	۰/۰۱۹
	شهرک انقلاب	+۱/۴۲(*)	۰/۰۱۳
حصارامیر	تهران	+۱/۴(*)	۰/۰۱۹
	شهرک انقلاب	+۰/۲۰۲	۰/۶۵۵
شهرک انقلاب	تهران	-۱/۴۲(*)	۰/۰۱۳
	حصارامیر	-۰/۰۲	۰/۶۵۵

جدول (۱۱): مقایسه زوجی مناطق سه گانه (شاخص ورزشی و تفریحی)

مکان ۱	مکان ۲	تفاوت میانگین (مترمربع)	درجه معناداری
تهران	حصارامیر	+۰/۹۵(*)	۰/۰۴۷
	شهرک انقلاب	+۰/۹۹(*)	۰/۰۱۳
حصارامیر	تهران	-۰/۹۵(**)	۰/۰۴۷
	شهرک انقلاب	+۰/۰۴	۰/۶۵۵
شهرک انقلاب	تهران	-۰/۹۹(*)	۰/۰۴۷
	حصارامیر	-۰/۰۴	۰/۶۰۱

*: درجه معنی داری

به منظور بررسی دقیق تر وضعیت شاخص سرانه کاربری های آموزش، بهداشتی، فضای سبز، تفریحی و ورزشی در جامعه آماری تحقیق، ویژگی سرانه های مذکور در دو سکونتگاه حصارامیر و شهرک انقلاب با سرانه های استاندارد در ایران مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج این بررسی نشان می دهد که دو سکونتگاه مورد مطالعه از نظر شاخص های فوق الذکر با سرانه های استاندارد در ایران تفاوت چشمگیری دارد. اختلاف سرانه ها میان دو سکونتگاه حصارامیر و شهرک انقلاب با شهر تهران در مورد کاربری های ورزشی و تفریحی ۳/۴-، فضای سبز ۲۴/۸-، بهداشتی و درمانی ۱/۵-، آموزشی در مورد حصارامیر (۱/۹-) و شهرک انقلاب (۳-) و مسکونی ۲۴/۶- (حصارامیر)، ۲۵/۸- (شهرک انقلاب)، بوده است.

یافته های فوق نشان می دهد که شهرک انقلاب و حصارامیر نسبت به شاخص سرانه های کاربری های خدماتی و مسکونی وضعیت کاملاً نامطلوبی داشته و با استانداردهای رایج فاصله زیادی دارند.

جدول (۱۲): مقایسه وضعیت سرانه‌ها در سکونتگاه‌های حصارامیر و شهرک انقلاب با سرانه‌های استاندارد کاربری‌ها (مترمربع)

شاخص مکان	مسکونی	آموزشی	بهداشتی-درمانی	فضای سبز	ورزشی-تفریحی
حصار امیر	۱۵/۴	۲/۵	۰/۱۴	۰/۱۳	۰/۵۳
شهرک انقلاب	۱۴/۲	۱/۴	۰/۱۱	۰/۲۷	۰/۵۷
استاندارد	۴۰	۴/۴	۱/۷	۲۵	۴
اختلاف	حصارامیر	۲۴/۶-	۱/۹	۲۴/۸-	۳/۴۷-
	شهرک انقلاب	۲۵/۸-	۱/۵-	۲۴/۷-	۳/۴۳-

مأخذ: محاسبات نگارنده در مطالعات میدانی

در رابطه با وضعیت تحولات فرهنگی و اقتصادی دو سکونتگاه حصار امیر و شهرک انقلاب و نتایج حاصل از توزیع پرسشنامه‌ها در ارتباط با شاخص‌های تحولات فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی به قرار زیر است:

جدول (۱۳): بررسی میزان تمایل به مد روز میان سه نسل مورد مطالعه

شاخص نسل	به آن معتقد نیستم	گاهی از آن تبعیت می‌کنم	تابع مد هستم
نسل اول	۱۷	۸	۲
نسل دوم	۱۲	۱۰	۴
نسل سوم	۸	۷	۱۰

جدول (۱۴): بررسی معناداری و درجه تمایز شاخص تمایل به مد روز

نسل دوم-سوم			نسل اول-سوم			نسل اول-دوم		
معناداری	ضریب کرامر	خی-دو	معناداری	ضریب فی	خی-دو	معناداری	ضریب کرامر	خی-دو
۰/۰۴۸	۰/۶۵	۱۴/۱۵	۰/۰۱۹	۰/۸۸	۱۸/۱۷	۰/۰۹۸	۰/۲۲	۸/۵

جدول (۱۵): بررسی میزان تمایل به شرکت در عزاداری میان سه نسل مورد مطالعه

شاخص \ نسل	علاقه‌ای ندارم	بعضی اوقات شرکت می‌کنم	همیشه شرکت می‌کنم
نسل اول	۳	۱۰	۱۴
نسل دوم	۴	۱۲	۱۰
نسل سوم	۵	۹	۱۰

جدول (۱۶): بررسی معناداری و درجه تمایز شاخص شرکت در مراسم عزاداری

نسل دوم-سوم			نسل اول-سوم			نسل اول-دوم		
معناداری	ضریب کرامر	خی-دو	معناداری	ضریب کرامر	خی-دو	معناداری	ضریب کرامر	خی-دو
۰/۲۶	۰/۳۳	۵/۵	۰/۰۸۸	۰/۲۳	۸/۷	۰/۱۲	۰/۱۲	۶/۶

جدول (۱۷): بررسی نحوه نگرش به مسایل قومی میان سه نسل مورد مطالعه

شاخص \ نسل	به مسایل قومی معتقد نیستم	تا اندازه‌ای پایبندم	به آنها بسیار پایبندم
نسل اول	۱	۹	۱۷
نسل دوم	۳	۱۰	۱۳
نسل سوم	۱۴	۷	۴

جدول (۱۸): بررسی معناداری و درجه تمایز شاخص نگرش به مسایل قومی

نسل دوم-سوم			نسل اول-سوم			نسل اول-دوم		
معناداری	ضریب کرامر	خی-دو	معناداری	ضریب کرامر	خی-دو	معناداری	ضریب کرامر	خی-دو
۰/۰۴۵	۰/۵۵	۱۱/۳۲	۰/۰۰۸	۰/۸۵	۱۸/۱۹	۰/۱۴۵	۰/۱۱	۶/۵

همان‌طور که جداول آماری نشان می‌دهد در مقایسه با شاخص‌های اجتماعی فوق‌الذکر میان نسل اول و نسل سوم اختلاف معناداری وجود دارد و نسل دوم

۲۵ بررسی تطبیقی برخی شاخص‌ها در سکونتگاه‌های غیررسمی اطراف

حد واسط این دو نسل بوده است. اما در ارتباط با شاخص‌های اقتصادی میان دو نسل دوم و سوم با نسل اول اختلاف معنادار مشاهده می‌شود. به عبارت دیگر نسل‌های دوم و سوم از نظر نگرشهای اقتصادی با نسل اول کاملاً مغایرند.

جدول (۱۹): نظرخواهی در ارتباط با آینده شغلی میان سه نسل مورد مطالعه

شاخص	نسل	فرقی ندارد	کار دولتی را می‌پسندم	کار آزاد را می‌پسندم
نسل اول	۵	۱۷	۵	
نسل دوم	۸	۶	۱۲	
نسل سوم	۷	۵	۱۴	

جدول (۲۰): بررسی معناداری و درجه تمایز شاخص آینده شغلی

نسل دوم-سوم			نسل اول-سوم			نسل اول-دوم		
معناداری	ضریب کرامر	خی-دو	معناداری	ضریب کرامر	خی-دو	معناداری	ضریب کرامر	خی-دو
۰/۲۰۷	۰/۱۲	۵/۴	۰/۰۲۴	۰/۷۵	۱۵/۶	۰/۰۳۷	۰/۶۵	۱۳/۹

جدول (۲۱): نظرخواهی در ارتباط با مکان مورد نظر جهت اشتغال

شاخص	نسل	تهران	پاکدشت	همینجا
نسل اول	۷	۱۱	۹	
نسل دوم	۱۳	۷	۶	
نسل سوم	۱۵	۶	۴	

جدول (۲۲): بررسی معناداری و درجه تمایز شاخص مکان اشتغال

نسل دوم-سوم			نسل اول-سوم			نسل اول-دوم		
معناداری	ضریب کرامر	خی-دو	معناداری	ضریب کرامر	خی-دو	معناداری	ضریب کرامر	خی-دو
۰/۱۴۴	۰/۲۴	۶/۷	۰/۰۲۸	۰/۷۳	۱۷/۱۴	۰/۰۵۵	۰/۵۵	۹/۸

آنچه از مقایسه شاخص‌های مورد مطالعه (اقتصادی و اجتماعی) در این نسل‌ها می‌توان نتیجه گرفت آن است که تحول در نگرش‌های اقتصادی به مراتب سریع‌تر از تحولات اجتماعی است و این به دلیل ریشه‌دار بودن سنن و عقاید اجتماعی در بین مهاجرین است.

نتیجه‌گیری:

یافته‌های کلی این تحقیق در تایید نتایج سایر مطالعات نشان می‌دهد که سکونتگاه‌های غیررسمی با توجه به شاخص‌های اقتصادی، اجتماعی و کالبدی در وضعیت نامطلوبی بوده و در این زمینه با شهر اصلی خود اختلاف چشمگیری دارند.

در راستای پرسش اول تحقیق، یافته‌ها نشان می‌دهند که از نظر شاخص میزان درآمد، میزان پس‌انداز، قیمت ملک و تراکم نفر در اتاق، دو سکونتگاه حصارامیر و شهرک انقلاب (به عنوان سکونتگاه‌های غیررسمی) با شهر تهران (به عنوان شهر اصلی)، اختلاف چشمگیری دارند. در این راستا، پایین بودن مساحت واحدهای مسکونی و بالابودن بعد خانوار در دو سکونتگاه مذکور منجر به نامتعارف شدن میزان تراکم نفر در اتاق شده است. معنی دار نبودن تفاوت وضعیت شاخص‌ها در میان شهرک انقلاب و حصارامیر نشان از تایید مساله در هر دو سکونتگاه می‌باشد.

با توجه به ماهیت غیررسمی بودن حصارامیر و شهرک انقلاب و تامین خدمات زیربنایی مانند برق، آب و ... از طرق غیرقانونی، وضعیت سرانه‌های مسکونی، آموزشی، بهداشتی، فضای سبز و ورزشی در هر دو سکونتگاه در سطح

نامطلوبی است و در این زمینه نه تنها با شهر تهران دارای اختلاف معنی‌دار می‌باشند بلکه با استانداردهای رایج نیز فاصله چشمگیری دارند. در راستای پرسش دوم تحقیق، یافته‌ها نشان می‌دهند که در زمینه تحولات فرهنگی و اقتصادی، از لحاظ شاخص‌های فرهنگی میان نسل اول و سوم اختلاف معناداری وجود دارد. همچنین در رابطه با شاخص‌های اقتصادی نیز میان دو نسل دوم و سوم با نسل اول معنی‌داری تفاوت موردتایید قرار گرفت. این امر نشان‌دهنده این است که نسل‌های دوم و سوم از نظر نگرش‌های اقتصادی با نسل اول کاملاً اختلاف دارند.

نتایج حاصل از مقایسه تطبیقی شاخص‌های اقتصادی و فرهنگی میان نسل‌ها در محدوده مورد مطالعه نشان می‌دهد که تحول در نحوه نگرش‌های اقتصادی به مراتب سریعتر از تحول در نحوه نگرش‌های فرهنگی است و این امر به دلیل ریشه‌دار بودن سنن و عقاید اجتماعی در میان ساکنان می‌باشد.

منابع و مأخذ:

- ۱- اظهاری، کمال؛ سنجش علل ساختاری و نهادی حاشیه نشینی در ایران؛ مجموعه مقالات حاشیه‌نشینی و اسکان غیررسمی، دانشگاه علوم بهزیستی، تهران، ۱۳۸۲.
- ۲- پیران، پرویز؛ مجموعه مقالات شهرنشینی شتابان و ناهمگون، آلونک نشینی در تهران، مجله اطلاعات سیاسی - اقتصادی، شماره‌های اول تا ۴۴، تهران، ۱۳۷۴.
- ۳- توسلی، غلامعباس؛ بررسی آسیب و انحرافات اجتماعی و رابطه آن با مشارکت اجتماعی، بخش جامعه‌شناسی شهری و کار و صنعت، مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی، ۱۳۷۱.
- ۴- حاج یوسفی، علی؛ پدیده‌ی حاشیه‌نشینی شهری قبل از انقلاب، مجموعه مقالات حاشیه‌نشینی و اسکان غیررسمی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ۱۳۸۲.
- ۵- حبیبی، سید محسن؛ اسلام شهر، یک مجموعه زیستی کامل یا یک مجموعه‌ی زیستی ترکیبی، مجله گفتگوی شماره یک، تهران؛ ۱۳۷۲.
- ۶- خاتم، اعظم؛ مروری بر ادبیات موجود در زمینه‌ی حاشیه‌نشینی، گزارش اول؛ صندوق کودکان سازمان ملل متحد (UNICEF)، تهران؛ ۱۳۷۴.
- ۷- داودپور، زهره؛ کلان‌شهر تهران و سکونتگاه‌های خودروی، مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری، تهران، ۱۳۸۳.
- ۸- سیف‌الدینی، فرانک؛ فرهنگ واژگان برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای، دانشگاه شیراز، ۱۳۷۸.
- ۹- شریعت‌زاده، مریم؛ ساختارهای موردنیاز جهت مهار و ساماندهی حاشیه‌نشینی در ایران، مجموعه مقالات حاشیه‌نشینی و اسکان غیررسمی؛ تهران، ۱۳۸۲.
- ۱۰- شیخی، محمد؛ فرآیند شکل‌گیری و دگرگونی سکونتگاه‌های پیرامون کلان‌شهر تهران، دانشکده هنرهای زیبا؛ تهران، ۱۳۸۰.
- ۱۱- کلهرنیا، بیژن؛ دیدگاه‌هایی درباره‌ی اصلاح ساختارهای ناسازگار ناشی از حاشیه‌نشینی‌های شهری (با نگرشی به تجارب کشورهای جنوب شرق آسیا)، مجموعه مقالات حاشیه‌نشینی و اسکان غیررسمی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران، تهران، ۱۳۸۲.
- ۱۲- مساواتی، آذر؛ حاشیه‌نشینی و جرم‌زایی در تبریز، ۱۳۶۰.
- 13- Abbott, J; (2000), "Upgrading informal settlements for integration the formal city". Denmark, June 15-18, 2000.

- 14- Abbott, J;(2000). An analysis of informal settlement upgrading and critique of existing methodological approaches. Habitat International, 303-315.
- 15- Castells, M, 1977;"The Urban Question": A Marxist Approach; Cambridge; MIT Press.
- 16- Gilbert, A; 1994. The Latin America city. Latin America Bureau, London.
- 17- Goldblatt, M (1998); Assessing the effective demand for improved Water Supplies in informal settlements: A Willingness to pay survey in Vlaktefontein and Fine town, Johannesburg; university of the Witwatersrand, Johannesburg, Africa.
- 18- Huchzermeyer, M; 2002; From "Contravention of Laws" to "Lack of rights": redefining the problem of informal settlements in south Africa and Brazil. Trenton: Africa World Press/The Red Sea Press.
- 19- Lana, Winayanti ; Heracles, C(200); Provision of urban services in an informal settlement; a case study of kampungpeanas Tanggul, Jakarta, university of Canberra, Australia, ACT 2061, 2002.
- 20- Nezar Alsyyad; 1993, squatting and culture :A comparative Analysis of Informal Developments in Latin America and The middle East; Habitat International; 17,1:33-44.
- 21- Orkin, F, (1998). The people of South Africa population census 1996, census in brief . Pretoria : statistics south Africa.
- 22- Petter, M at al ,1999, colonias and public policy in Texas and Mexico: Urbanization by stealth.Austin: University of Texas Press.
- 23- Ward, P, M, 2007, colonias, informal homestead subdivisions and self –help care for the clearly among Mexican populations in the U.S.A .New York : Springer publishing Co.